

**អាទិភ័យទី១៤នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ
ព្រះសហគមន៍សន្តិវិញ្ញាណ្លឹម ចំការរៀង
ថ្ងៃទី៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១**

“អំណោយទានទាំង៧នៃព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ គឺកម្លាំងដ៏ក្លាហានរបស់យើង”

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់

ថ្ងៃនេះ ជាពេលវេលាមួយដើម្បីឱ្យយើងនៅក្នុងព្រះសហគមន៍កាតូលិកភូមិភាគភ្នំពេញ យើងអធិដ្ឋានពិសេសសម្រាប់បងប្អូនដែលកំពុងជាប់ចត្តាឡីស័ក។ ទូទាំងភូមិភាគភ្នំពេញ យើងមានបងប្អូនគ្រីស្តបរិស័ទមួយចំនួនដែលកំពុងជាប់ចត្តាឡីស័ក ដោយសារជាប់ពាក់ព័ន្ធដោយប្រយោលជាមួយអ្នកជំងឺកូវីដ-១៩។ ជាពេលវេលាមួយ ដើម្បីអធិដ្ឋានសម្រាប់បងប្អូនយើងដែលកំពុងសម្រាកព្យាបាលជំងឺកូវីដ-១៩។ យើងបានឃើញប៉ុន្មានថ្ងៃកន្លងមក កូវីដ-១៩បានលូតលាស់ខ្លាំងរហូតដល់ជិតខ្នងពាន់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ គ្រីស្តបរិស័ទ ដែលភ្ជាប់នៅក្នុងសង្គមធម្មតា ដូចបងប្អូនយើងទាំងអស់ក៏ត្រូវតែឆ្លងដែរ។ ដូច្នេះ ថ្ងៃនេះខ្ញុំអភិបូជានៅកន្លែងហ្នឹង កន្លែងនេះជាព្រះវិហារដែលយើងបានសាងសង់កាលពីសម័យកូវីដ-១៩ឆ្នាំមុន ដោយសារបានឃើញព្រះនាងម៉ារីបានជួយថែរក្សាការពារភូមិចំការរៀង។ ដូច្នេះ ដើម្បីអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ខ្ញុំក៏បានសាងសង់ព្រះវិហារតូចមួយ ដើម្បីឧទ្ទិសដល់ព្រះនាងម៉ារីដែលបានថែរក្សាការពារយើង។ ថ្ងៃនេះ ជាឱកាសមួយដើម្បីថ្វាយអភិបូជានៅមុខព្រះវិហារហ្នឹង ដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយបងប្អូនទាំងអស់។

បងប្អូនដែលនៅសម្រាកព្យាបាលតាមមន្ទីរពេទ្យ បងប្អូនដែលនៅក្នុងមណ្ឌលធ្វើចត្តាឡីស័ក និងបងប្អូនដែលបានធ្វើចត្តាឡីស័កនៅតាមផ្ទះរៀងៗខ្លួន ដើម្បីឱ្យយើងយល់ថានៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ត ពិតមែនយើងជាគ្រូសារតែមួយ ដែលស្រឡាញ់គ្នា ដែលលើកទឹកចិត្តគ្នា ដែលធ្វើដំណើរជាមួយគ្នា។ អម្បាញ់មិញ ខ្ញុំបានហែរចេញពីកូនព្រះវិហារនេះជាមួយរូបសន្តិ អូឌីល សន្តិ អូឌីល គឺជាសន្តិដែលបានទទួលមរណៈភាពនៅឆ្នាំ៧២០ គឺ១៣០០ឆ្នាំក្នុងស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំនៅ

ប្រទេសបារាំង គាត់គឺជាសន្តិមួយរូបដ៏ល្បី ដែលបានជួយឱ្យមនុស្សប៉ុន្មានជំនាន់ពោរពេញដោយសេចក្តីសង្ឃឹម។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ពីប៉ុន្មានសប្តាហ៍កន្លងមកខ្ញុំបានទេសនា អំពីសសរគ្រឹះនៃគុណធម៌ដែលយើងមាននៅក្នុងជំនឿរបស់យើង គឺទី១ជំនឿ ទី២សេចក្តីសង្ឃឹម ទី៣សេចក្តីស្រឡាញ់។ សន្តិ អូឌីល បានប្រមូលទាំងជំនឿ ទាំងសេចក្តីសង្ឃឹម ទាំងសេចក្តីស្រឡាញ់នៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ តាមពិតនៅពេលគាត់កើត ឪពុកម្តាយ ជាពិសេសឪពុកគាត់អន់ចិត្តមែនទែន ដោយសារតែគាត់ចង់បានកូនប្រុសដើម្បីបន្តត្រកូល។ ប៉ុន្តែ គាត់មានសុទ្ធតែកូនស្រី ហើយពេញគេក៏កូនស្រីទៀត ដូច្នោះគាត់ចង់សម្លាប់កូនស្រីពេញគេគាត់ចោលតែម្តង។ កូននេះកើតមកក៏ពិការភ្នែកទៀត ម្តាយក៏សង្គ្រោះកូនដោយសារជាទឹកចិត្តម្តាយ ហើយបានផ្ញើកូននេះនៅក្នុងអាវាមបងស្រី ដើម្បីឱ្យបងស្រីជួយមើលកូនស្រីនេះ។ នៅពេលកូនស្រីនេះ មានអាយុ១២ឆ្នាំ គាត់បានទទួលអគ្គសញ្ញាជ្រមុជទឹក នៅពេលដែលគាត់ទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ភ្នែករបស់គាត់បានភ្លឺ ហើយក៏មើលឃើញ ដូចជាព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានជំនឿដល់គាត់ដើម្បីឱ្យគាត់មើលឃើញ គឺព្យាបាលជំងឺពីកំណើតរបស់គាត់។ ក្រោយមក គាត់បានមកដល់ស្រុកកំណើតរបស់គាត់ នៅពេលនោះឪពុករបស់គាត់បានស្វាគមន៍គាត់ និងគាត់សុខចិត្តលះបង់ចោលអ្វីៗទាំងអស់សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់។ គាត់បានប្រមូលយុវនារីមួយចំនួន ដើម្បីនៅជាមួយគាត់លើភ្នំមួយ ដើម្បីស្វាគមន៍ ជាពិសេសអ្នកជំងឺ អ្នកដែលគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹម អ្នកដែលមានជំងឺឃ្នង ជនពិការ...។ គាត់ព្យាបាលពួកគេបានជាសះស្បើយយ៉ាងច្រើននៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ និងនៅក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គាត់ រហូតដល់គាត់ទទួលមរណៈភាព។

ថ្ងៃនេះ ដែលយើងគោរពសន្តិ អូឌីល គម្រប់១៣០០ឆ្នាំ ជាសន្តិម្នាក់ដ៏ចាស់ដែលណែនាំឱ្យយើងចូលនៅក្នុងជំនឿរបស់យើងសារជាថ្មី។ ដូចយើងបានស្តាប់ថ្ងៃនេះ ក្នុងអត្ថបទទី២ យើងបានស្តាប់ថា “ការប្រោសប្រណីរបស់យើងចំពោះអ្នកល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ ដ្បិតប្រទានភាពរបស់យើងលិចចេញមកយ៉ាងខ្លាំងបំផុតនៅក្នុងមនុស្សទន់ខ្សោយ”។ សន្តិ អូឌីល គាត់គឺជាកូនក្មេងដែលពិការភ្នែក គាត់ជាកូនស្រីដែលឪពុកស្អប់បំផុត។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងភាពទន់ខ្សោយរបស់គាត់ គាត់បានទទួលព្រះអំណោយទានពីព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បានណែនាំឱ្យគាត់ទៅជាមនុស្សរឹងមាំ ពោរពេញដោយប្រទានភាពដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់។ ពិតមែនបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ យើងបានពិចារណាកន្លងមកអំពីជំនឿ អំពីសេចក្តីសង្ឃឹម អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ថ្ងៃនេះយើងចង់ឆ្លើយនូវសំណួរដែលគេមានទៅព្រះយេស៊ូក្នុងគម្ពីរដំណឹងល្អ ដោយសារគេឆ្ងល់ តើព្រះយេស៊ូមានប្រទានភាពមកពីណា? តើព្រះយេស៊ូមានបារមីមកពីណា? តើ

ព្រះយេស៊ូមានប្រាជ្ញាមកពីណា ដើម្បីទេសនាពីធម្មសាលាមួយទៅធម្មសាលាមួយ ដើម្បីណែនាំឱ្យអ្នកជំងឺជាសះស្បើយនៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូគង់នៅ? ជាពិសេសនៅស្រុកកំណើត គេសួរតើគាត់ដឹងសេចក្តីនេះមកពីណា? តើប្រាជ្ញាដែលគាត់បានទទួលនេះជាប្រាជ្ញាអ្វីទៅ?

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ យើងមានចម្លើយ ព្រះយេស៊ូបានទទួលប្រាជ្ញា ព្រះយេស៊ូបានដឹងសេចក្តីទាំងនេះ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុននៅភ្នំពេញថ្មី ខ្ញុំបានធ្វើពិធីព្រះពរទៅលើប្រេងពិសិដ្ឋ ដែលជាប្រេងដែលយើងច្រើនម្រាប់ធ្វើអគ្គសញ្ញាលាបថ្ងាស។ ឆ្នាំនេះដោយសារជំងឺកូវីដ-១៩ ខ្ញុំមិនដើរតាមកន្លែងនីមួយៗដូចខ្ញុំធ្វើជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែ ជារៀងរាល់ឆ្នាំនៅពេលដែលខ្ញុំបានដើរតាមកន្លែងនីមួយៗដើម្បីធ្វើអគ្គសញ្ញាលាបថ្ងាស គឺព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធផ្ទាល់ ដែលយាងមកនៅក្នុងគ្រីស្តបរិស័ទរបស់យើង យុវជនយុវនារី បងប្អូនដែលបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក (ពន្លកថ្មី) ដើម្បីឱ្យបងប្អូនបានទទួលចំណេះដឹង ជំនឿ ប្រាជ្ញាមកពីព្រះជាម្ចាស់។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធមាន៧ គឺទី១ប្រាជ្ញា ទី២ការឈ្លាសវៃ ទី៣ការចេះផ្តល់ដំបូន្មាន ទី៤ចិត្តអង់អាច ទី៥ចំណេះដឹង ទី៦ការគោរពប្រតិបត្តិគ្រប់ពេលវេលា និងទី៧ការគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ណែនាំឱ្យយើងមានយោបល់ល្អ ណែនាំឱ្យយើងចេះទទួលខុសត្រូវ ណែនាំឱ្យយើងមានប្រាជ្ញាឈ្លាសវៃ ណែនាំឱ្យយើងយល់អំពីសេចក្តីពិត ណែនាំឱ្យយើងចេះគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ណែនាំឱ្យយើងធ្វើតាមព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ទោះបី ខ្ញុំធ្វើអគ្គសញ្ញាលាបថ្ងាសមិនបាននៅឆ្នាំនេះ ខ្ញុំទៅតាមកន្លែងនីមួយៗមិនបាន ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថា នៅពេលហ្នឹងតាមរយៈអភិបូជាដែលយើងផ្សាយ តាមរយៈដែលបងប្អូនបានយកចិត្តទុកដាក់ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ យើងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធសារជាថ្មី។ យើងបានទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធសារជាថ្មី ដើម្បីទៅមុខនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ យើងឃើញពីដើម ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅភូមិនានា ហើយទ្រង់បង្រៀនអ្នកស្រុក សព្វថ្ងៃយើងទៅភូមិនានានៅជុំវិញមិនបាន។ ប៉ុន្តែ តាមរបៀបដែលយើងទំនាក់ទំនងពីចម្ងាយ (ZOOM) នៅក្នុងរបៀបថ្មីៗជាឱកាសមួយដើម្បីមានទំនាក់ទំនង។ រសៀលនេះ ខ្ញុំនឹងប្រជុំជាមួយសមាគមន៍សន្ត រ៉ាប់សង់ ជាពេលវេលាមួយដើម្បីលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងពេលវេលាដ៏ពិបាកនេះ។ **តើក្រុមសន្ត រ៉ាប់សង់ អាចបង្ហាញធម៌មេត្តាករុណាដល់បងប្អូនឯទៀតៗដូចម្តេច?** ដោយសារយើងមានរបៀបផ្សេងៗ យើងមិនជាប់ឃុំឃាំង យើងមិនជាប់នៅក្នុងផ្ទះ លើកលែងតែយើងធ្វើចត្តាឡីស័ក យើងអាចទៅសួរសុខទុក្ខបងប្អូនដែលកំពុងពិបាក។ ពី

ម្សិលមិញនៅក្នុងចំការទៀងយើងមានមេក្រុមកាយវិទ្ធិខ្លះៗ ដែលបានទៅសួរសុខទុក្ខចាស់ជរា ដែលកំពុងរងទុក្ខលំបាកនៅក្នុងជីវិត យើងអាចធ្វើបាន។

ដូច្នោះ នៅក្នុងកម្លាំងដែលយើងបានទទួលពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ឱ្យយើងដឹងថាព្រះវិញ្ញាណដ៏ វិសុទ្ធលែនាំឱ្យយើងមានប្រាជ្ញាល្អាសវៃ។ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ លែនាំឱ្យយើងទទួលខុសត្រូវ យ៉ាងខ្ពស់ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធលែនាំឱ្យយើងមានយោបល់ល្អ។ ជាពិសេស ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ លែនាំឱ្យយើងធ្វើតាមព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ នេះជាការអស្ចារ្យ ព្រោះថាពេលយើងធ្វើតាមព្រះ វិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធយើងមិនទៅជាមនុស្សដែលអាត្មានិយម ចង្អៀតចង្អល់ ចេះតែភ័យខ្លាច។ ព្រះ វិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ គឺជាព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅគ្រប់ទីកន្លែង ព្រះយេស៊ូមិនដែលអស់ សង្ឃឹមទេ។ ទោះបីនៅក្នុងភូមិកំណើត គេមិនទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូក៏ដោយ ប៉ុន្តែព្រះអង្គទៅមុខ ព្រះអង្គបានចេញពីភូមិកំណើតដើម្បីទៅភូមិនានា ដើម្បីបន្តប្រកាសដំណឹងល្អឱ្យមនុស្សទាំងអស់ អាចទទួលជីវិត ជីវិតដ៏បរិបូណ៌តាមរយៈព្រះយេស៊ូ។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ថ្ងៃនេះដែលយើងនឹករលឹកដល់សន្តិ អូឌីល ជាសន្តិម្នាក់ដែលលែនាំឱ្យ យើងពោរពេញដោយជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម សេចក្តីស្រឡាញ់។ យើងត្រូវតែថែរក្សាគុណធម៌ទាំង ៣ ដោយទូលអង្វរព្រះជាម្ចាស់សូមព្រះអង្គប្រទានព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធទាំង ៧មកសណ្ឋិតលើយើង ដើម្បីឱ្យយើងរួមគ្នាបន្តរស់នៅនៅក្នុងជំនឿ ដើម្បីឱ្យយើងរួមគ្នាបន្តធ្វើ ដំណើរនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ដើម្បីឱ្យយើងរួមគ្នាបន្តថែរក្សាសេចក្តីសង្ឃឹម។ ដោយស្តាប់ព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ម្តងហើយម្តងទៀត “ការប្រោសប្រណីរបស់យើងចំពោះអ្នកល្មមគ្រប់គ្រាន់ ហើយ”។ នេះជាព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើស នៅពេលខ្ញុំបានទទួលអគ្គសញ្ញាតែងតាំងជា បូជាចារ្យ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៨ ចូល២៤ឆ្នាំនៅឆ្នាំនេះ។ នៅពេលនោះខ្ញុំបានរើសព្រះ បន្ទូលនេះ ដោយដឹងថាការប្រោសប្រណីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ យើងមិនត្រូវការ អ្វីផ្សេងទេ។ ការប្រោសប្រណីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះអំណោយទានដែលយើងបានទទួលពី ព្រះជាម្ចាស់ ជាកម្លាំងកាយកម្លាំងចិត្តរបស់យើង ជាសេចក្តីរីករាយរបស់យើង ជាសេចក្តី ស្រឡាញ់ដែលជម្រុញយើង ដើម្បីឱ្យយើងកសាងព្រះសហគមន៍របស់យើង។

នៅពេលនេះយើងចូលក្នុងខែកក្កដា ជារៀងរាល់ឆ្នាំខែកក្កដាដូចជាខែដែលយើងកំពុងត្រៀមខ្លួន សម្រាប់សិស្សានុសិស្សប្រលងឌីប្លូម ប្រលងបាក់ឌុប។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ខែនេះជាពេលវេលាដែល យើងត្រៀមខ្លួនដើម្បីរៀបចំកម្មវិធីបោះជំរំ ជាមួយយុវជនយុវនារី ជាមួយមេកាយវិទ្ធិ ជាមួយការ

ត្រាស់ហៅ។ ឆ្នាំនេះយើងមិនដឹងទេ ដោយសារកាលៈទេសៈនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ណែនាំឱ្យយើងអាច ត្រឹមតែសម្រុះសម្រួលពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែ យើងនឹកឃើញព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយ យើងថ្ងៃនេះ និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូបានកើតជារូបរាងថ្ងៃនេះ។ ដូច្នេះ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ យើងយកចិត្តទុកដាក់ដោយនឹកឃើញគោលដៅដ៏ធំរបស់យើង គឺណែនាំឱ្យយើងមានសុភមង្គល ដ៏ពិតប្រាកដ។ រួមជាមួយព្រះយេស៊ូ ដែលបានប្រកាសដំណឹងល្អពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ ពីស្រុក មួយទៅស្រុកមួយ ដែលបានណែនាំឱ្យអ្នកជំងឺជាសះស្បើយយ៉ាងច្រើន។

សន្តិ អូឌីល គាត់បានរកឃើញប្រភពនៃទឹកនៅលើភ្នំ រហូតដល់សព្វថ្ងៃ១៣០០ឆ្នាំមកហើយទឹក នេះនៅតែហូរចេញដដែល។ ខ្ញុំផ្ទាល់ ប៉ុន្មានដងប៉ុន្មានសារខ្ញុំបានទៅដល់កន្លែងហ្នឹងគ្រប់ពេល ដែលខ្ញុំទៅប្រទេសបារាំង ដើម្បីសុំឱ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះពរថែមទៀត ដើម្បីឱ្យតាមរយៈទឹក ណែនាំឱ្យយើងទទួលជីវិតពីព្រះជាម្ចាស់ ឱ្យយើងមានកម្លាំងដើម្បីស្រឡាញ់ថែមទៀត ដើម្បី បម្រើថែមទៀត។

ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំអធិដ្ឋានជាពិសេសសម្រាប់បងប្អូនទាំងអស់ដែលជាប់ចត្តាឡីស័ក បងប្អូនដែលកំពុង ព្យាបាលជំងឺកូវីដ-១៩។ យើងផ្ញើកូនស្រី អូឌីល ដែលកំពុងពិបាកដោយសារជំងឺកូវីដ-១៩ នៅក្នុង ដៃរបស់សន្តិ អូឌីល។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះពរដល់ព្រះសហគមន៍យើង ឱ្យយើងទាំងអស់ គ្នាបន្តដើរឆ្ពោះទៅកាន់ជីវិត ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។

+ លោកអភិបាល អូលីវីយ៉េ ជឺតហាស្ត
អភិបាលព្រះសហគមន៍កាតូលិកកម្ពុជា
ភូមិភាគភ្នំពេញ